

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12517** по описа за **2019** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма][ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място] ,[жк], представлявано от Р. Д. – Управител срещу Решение от 15.03.2019г. г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), НО, 114 състав, постановено по НАХД № 18590/2017 г., с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ №К-0045891 от 28.08.2017 г., издадено от К. Д. Р., член на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, оправомощен със Заповед № 1011/14.11.2016 г на Председателя на КЗП, с което на [фирма] са наложени три административни наказания както следва: имуществена санкция в размер на 500 лв., наложена на основание чл. 204 от Закон за защита на потребителите /ЗЗП/ вр. чл. 47, ал. 1, т. 8, и от ЗЗП , имуществена санкция в размер на 500 лв. на осн. чл. 225в вр. чл. 181н ал.2 вр. ал.1 от ЗЗП и имуществена санкция на осн. чл. 225в вр. чл. 181н ал.4 от ЗЗП в размер на 500 лв.

В касационната жалба са изложени доводи, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно, необосновано, постановено при допуснати процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната касационна жалба. Претендира се от съда да постанови съдебно

решение, с което да бъде отменено решението на СРС и наказателното постановление. В съдебно заседание, касаторът редовно призован се представлява от адв. К., който мои съда да уважи депозираната касационна жалба, като отмени решението на СРС и постанови нов съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление.

Ответникът – Комисията за защита на потребителите, редовно призована, чрез процесуалния си представител – адв. К., оспорва касационната жалба. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., който зразява становище за неоснователност на касационната жалба, счита въззивното съдебно решение за правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, 18 касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на [чл. 218 от АПК](#), приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на [чл. 219, ал. 1 от АПК](#).

Със съдебно Решение от 15.03.2019г. г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), НО, 114 състав, постановено по НАХД № 18590/2017 г., с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ №К-0045891 от 28.08.2017 г., издадено от К. Д. Р., член на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, оправомощен със Заповед № 1011/14.11.2016 г на Председателя на КЗП, с което на [фирма] са наложени три административни наказания както следва: имуществена санкция в размер на 500 лв., наложена на основание [чл. 204 от Закон за защита на потребителите /ЗЗП/](#) вр. [чл. 47, ал. 1, т. 8, и от ЗЗП](#) , имуществена санкция в размер на 500 лв. на осн. чл. 225в вр. чл. 181н ал.2 вр. ал.1 от ЗЗП и имуществена санкция на осн. чл. 225в вр. чл. 181н ал.4 от ЗЗП в размер на 500 лв.

От фактическа страна СРС е установил, че П. В. П., на длъжност "младши експерт" в Дирекция "Защита на потребителите при продажби от разстояние" (ДЗЗППР) в КЗП, в присъствието на свидетелката В. В. е извършил проверка на електронния магазин на касатора чрез неговата интернет страница с адрес: <http://www.tyroshop.com>.

В хода на извършената проверка е установено, че чрез посочения сайт [фирма], е осъществявало електронна търговия на различни стоки чрез сключване на договори за продажба от разстояние, видно от разпечатка от интернет страницата на санкционираното дружество, съдържаща общите условия на същия. На посочения сайт, освен Общите условия, била публикувана релевантна информация от различно естество, в това число относно дейността на търговеца, относно предлаганите стоки, както и за доставките и методите на плащане и пр.

Проверяващите не са открили предоставена на сайта информация относно условията и начина на упражняване правото на отказ на потребителя, както и самия стандартен формуляр за целта, нито пък информация, относно органите за алтернативно решаване на спорове, в чийто обхват на дейност попада, към които е поел ангажимент да участва или е длъжен да използва, както и информация за електронна връзка към платформа за онлайн решаване на спорове, която да е лесно достъпна за потребителите. Извършената проверка е приключена със съставен Констативен

протокол № 0169429/22.03.2017г..

Административнонаказателното производство е образувано със съставяне на АУАН № К-0045891/24.04.2017 г., за нарушение на [чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП](#) и [181н ал.2 вр. ал.1 и чл. 181н ал.4 от от ЗЗП](#). Актът бил съставен в присъствието, подписан с възражения и връчен на Р. Д.. В законоустановения срок срещу него е подадено писмено възражение.

Въз основа на така съставения АУАН, при идентично описание на нарушението, обстоятелствата, при които е установено, и посочване на правната му квалификация, на 28.08.2017г. е издадено атакуваното НП от К. Д. Р., член на КЗП, оправомощен със заповед на председателя на КЗП, с което на дружеството-касатор са наложени административни наказания "имуществена санкция" в размер на 500 (петстотин) лева за всяко от нарушенията, както следва: за нарушение на [чл. 47, ал. 1, т. 8, и от ЗЗП](#), за нарушение на чл. 181н ал.2 вр. ал.1 от ЗЗП и за нарушение на чл. 181н ал.4 от ЗЗП. Фактическа обстановка, въззивният съд е установил от събраните в хода на делото писмени доказателства и гласни такива, а именно показанията на свидетелката В., подкрепящи се от приобщените писмени доказателства по делото по реда на [чл. 283 от НПК](#).

От правна страна, въззивната инстанция е приела, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на законоустановените давностни срокове по [чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН](#), в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е налице съответствие между словесното описание на извършеното нарушение и дадената от компетентните органи правна квалификация, съобразено с [чл. 42, т. 4 и т. 5](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН](#). Приел е за безспорно установено, че дружеството е извършило вменените му нарушения, с оглед събрания по делото доказателствен материал, поради което е потвърдил издаденото НП като правилно и законосъобразно.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания по смисъла на [чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК](#), във вр. [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) за неговата отмяна. Относно визираните от касатора процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство първостепенният съд е изложил обосновани мотиви, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правилни са изводите на решаващия състав за спазване на императивните разпоредби на [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#), чрез описание на нарушението, датата и мястото на установяването му, обстоятелствата, при които е извършено както и при пълна индивидуализация на нарушителя. Така направеното описание в АУАН и в НП по никакъв начин не е препятствало наказаното лице да разбере вмененото му административно наказателно обвинение и да организира защитата си срещу него. И в АУАН и в НП фактическата обстановка около нарушението е ясно описана и безпротиворечива, не се опровергава, а се подкрепя от събраните доказателства. Не са налице и твърдяните от касатора нарушения на материалноправните разпоредби на закона.

Разпоредбите на [чл. 47, ал. 1, т. 8](#) и [т. 12 от ЗЗП](#), изискват, преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или от подобно предложение за сключване на договор, търговецът да му предостави по ясен и разбираем начин информация за: - т. 8: когато потребителят има право на отказ от

договора, се посочват условията, срокът и начинът за неговото упражняване съгласно чл. 52, ал. 1 и 2, като търговецът е длъжен да предостави на потребителя и стандартния формуляр за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 6.

Безспорно е установено, че в дейността си [фирма] е допуснало нарушение на [чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП](#), тъй като на сайта на дружеството не е налична информация за правото на потребителя да се откаже от договора от разстояние и условията за това, уредени в [Глава IV, Раздел II от ЗЗП](#), като не може да се приеме, че информацията в чл. 14 и чл. 15, ал. 5 от Общите условия изпълнява изискването на закона за обявяване на правото на отказ и условията за това. Безспорно е, че в чл. 14 от Общите условия е посочен 14-дневен срок, но не е приложен формуляр за отказ, нито е разяснено на клиента как следва да бъде процедирано при желание на клиента да се откаже от договора, поради което правилно административнонаказващият орган е приел, че е налице допуснато от дружеството-касатор нарушение в горепосочения смисъл. В тази връзка правилни са изводите на въззивния съд, изложени в оспорения съдебен акт. Неоснователно е възражението на касатора, че за това нарушение не е предвидена законова санкция. Напротив в цитирания и в касационната жалба чл. 204 от ЗЗП ясно е посочено, че се санкционират нарушенията, визирани в чл. 47 ал. от 1 до 3 и ал. от 5 до 7, като посоченото нарушение е разписано в ал.1.

Правилни са изводите на въззивния съд за безспорно установено допуснато нарушение и на разпоредбата на [чл. 118н ал.2 вр. ал.1 и ал.4 от ЗЗП](#), тъй като и видно от събраните в хода на въззивното производство доказателства, се установява по категоричен начин, че към момента на проверката, на сайта на дружеството – касатор не е било налице публикувана по ясен и разбираем начин информация за органите за алтернативно решаване на спорове /А./, в чийто обхват на дейност попадат и за органите за А., към които са поели ангажимент да участват или са длъжни да използват. Не е предоставена и електронна връзка към платформа за онлайн решаване на порове /платформа за ОРС/ , която да е леснодостъпна за потребителите. Не са налице и предпоставките за приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#) и възражението на касатора е неоснователно, тъй като ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", затова на основание [чл. 11 от същия закон](#) субсидиарно следва да се приложи НК. Според [чл. 93, т. 9 от НК](#) "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус не указват маловажност по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Точно обратно, не представянето на задължителна информация спрямо потребителите води до опорочаване целта на ЗЗП, формулирана в нормата на [чл. 1 от същия закон](#) – да бъде осигурена защита на потребителите. Това е така, тъй като законодателят е възприел, че потребителите са икономическа по-слабата страна и не действат като професионалисти за разлика от търговците, и поради тази причина е въведено задължение за осигуряване на тяхната информираност преди да встъпят в потребителско отношение с търговците, а извършеното нарушение регламентира една по-висока обществена опасност на извършеното нарушение и не постигане на целите

на наказанието по [чл. 12 от ЗАНН](#).

Тъй като в касационната жалба не са налице други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, както и поради съвпадане на крайните изводи, с тези на Софийски районен съд, настоящият състав, счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град, 18 Касационен състав на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#) във вр. [чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН](#),

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 15.03.2019г. по НАХД № 18590/2017 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 114-ри състав.

Решението е окончателно на основание [чл. 223 от АПК](#) и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

